

stel verdediging en bestrijding. Besloten werd in een voeu niet anders te doen dan het onderzoek van dit voorstel, waarvan het gewicht werd erkend, aan Raad en Vergadering van den Volkenbond aan te bevelen, aan welke aanbeveling deze organen niet hebben voldaan.

Meer gevolg heeft de behandeling van de internationale strafrechtspraak gehad in de International Law Association, waar de zaak in de conferentie te Buenos Aires in 1922 door den onlangs overleden secretaris Bellot en Lord Phillimore aan de orde werd gesteld. De verdere behandeling te Stockholm in 1924 en te Weenen in 1926 leidde tot de aanneming van een ontwerp-statuut voor een permanent internationaal crimineel gerechtshof, georganiseerd naar analogie van het Permanent Hof van Internationale Justitie. Het hof zou moeten oordeelen over schending van internationale verplichtingen van een strafrechtelijk karakter, over schending van verdragen tot regeling van de wijze van oorlogvoeren, en schending van het door beschaafde volken algemeen erkende oorlogsrecht. De omschrijving van het door het hof toe te passen recht komt ongeveer overeen met het analoge voorschrift van het statuut van het Permanent Hof van Internationale Justitie, met dit voorbehoud, dat geen feit strafbaar zal zijn, tenzij het als zoodanig is aangewezen door het statuut van het hof of door het nationale recht van den beschuldigde. Zoowel staten als particuliere personen zouden voor het hof kunnen terechtstaan. Een staat, die schuldig bevonden wordt, kan worden veroordeeld tot betaling aan den staat, die de klacht heeft ingediend van een geldboete, een vergoeding van de veroorzaakte schade en een schadevergoeding voor onderdanen of burgers, die schade geleden hebben. Particuliere personen kunnen worden veroordeeld tot de straf, die het Hof passend acht, maar niet tot geeseling, tot de doodstraf alleen, wanneer zij voor een soortgelijk vergrijp ook wordt bedreigd door hun nationale wet, en in alle andere gevallen tot gevangenisstraf, hechtenis of geldboete. Van een strafbaar stellen van het voeren van oorlog is in het ontworpen statuut geen sprake.

Van verdere strekking zijn de resoluties in 1926 te Brussel aangenomen door het eerste internationaal strafrechtelijk congres van de in 1924 gestichte Association internationale de droit pénal. Het congres sprak zich uit ten gunste van het geven van strafrechtelijke bevoegdheid aan het Permanent Hof van Internationale Justitie. In de rapporten, die het Congres voor